

bestemme, hvad Porto'en vil udgjøre for Forsendelsen, da de Veilængder, der ligge til Grund for Beregningen af Porto'en, rette sig efter Postvæsenets Stationer, og ikke altid efter den geographiske Afstand imellem Stæderne. Endelig har Udvalget troet, at, naar det i Udkastet er foreskrevet, at saadanne Sager, som egentlig henregnes til Pakkepostfager, men befordres med Brevposten, skulle erlægge en halv Gang højere Porto, saa burde dette gøres afhængigt af Afsenderens Forlangende om Befordring med Brevposten, idet det maatte staae i Afsenderens Magt, at forlange den billigere Befordring med Pakkeposten, og derfor har man foreslaaet, at sætte de Ord „som forlanges befordrede“.

Finantsministeren: Hensigten med det ærede Udvalgs første Forslag om, at der ved „Pakkeposten“ skulde tilføies „paa Landrouterne“, fremgaaer jo let; det er nemlig for at der skal finde en tilstrækkelig Modfætning Sted imellem denne Paragraph og § 6 in fine, som handler om Sotaxterne, og jeg anerkjender, at, naar man finder, at en saadan Modfætning udtrykkeligt bør optages i Loven, saa er det meget vanskeligt at betegne det anderledes, end som det ærede Udvalg har gjort. Men jeg skulde dog tillige tillade mig at erindre om, at det ærede Udvalgs Forslag til at afhjælpe det Savn, som det i denne Henseende har følt, heller ikke er saa heldigt. Ved Ordet „Landrouter“ forståes jo ikke alene de Router, som blot falde over Land, men ogsaa dem, der tildeels falde over Søen; ja, efter Udvalgets Forslag kan man endog saa komme til at regne til Landrouterne en Pakkepostforsendelse, for Exempel blot imellem de to Byer Aarhus og Kallundborg, saa at det foreslaaede Udtryk heller ikke er adæquat. Jeg troer imidlertid ikke, at denne Sag lader sig ordne paa anden Maade, og jeg anser det for aldeles ligegyldigt, enten det Forslag, som det ærede Udvalg har stillet, føies til eller ikke; thi Sagen kan ikke misforståes. Det fremgaaer af hele Udkastets Context, at der i denne § 2, som foreligger, kun er Tale om de egentlige Postrouter deels over Land og deels over Belterne, og at der derimod i § 6 er Tale

om de overordentlige Forsendelser, som gaae udenfor de almindelige Router.

Ordføreren: Ja, det er gaaet Udvalget, som det er bemærket af den høitagtede Finantsminister, at man har været i nogen Forlegenhed med at finde et rigtigt og passende Udtryk for at tilkjendegive, at denne Taxt kun gjaldt for de Postforsendelser, der gaae landværts eller egentlig ikke altid landværts, — thi de kunne ogsaa befordres ad Søveien, — men som dog skielne sig fra de Forsendelser, som alene see søværts, for hvilke det er forbeholdt Regjeringen at fastsætte Taxten. Jeg skal nærmere foranledige det taget under Overveelse af Udvalget, om det ikke kan falde bort, og blive ved, hvad Udkastet har foreslaaet. Der ligger vistnok ikke stor Vægt paa, enten det tilføiede Sted staaer der eller ikke.

Da Ingen videre ønskede at ytre sig, gif man over til Afstemning, hvorved

1) Forslag af Udvalget:

Efter B. Ved Pakkeposten tilføies: „paa Landrouterne“, blev ved Afstemning ved Rayneopraab, — som Formanden lod foretage i Genhold til Forretningsordenens § 39, da der ved den første foretagne Afstemning paa sædvanlig Maade kun var afgivet 25 Stemmer, og Formanden derfor, da de foregaaende Afstemninger gave Anledning til at formode, at der var et større Antal Medlemmer tilstede, meente, at der muligens var en Usikkerhed i Afstemningen, — vedtaget med 22 Stemmer mod 12, saaledes som det af nedenstaaende Liste nærmere sees.

Ja.

Udler.

Blechingberg.

Bruun, Fabrikør.

Bjerring.

Dahl.

Funder.

Hansen, Vanddirecteur.

Hansen, Gaardeier.

Holberg.

Jørgensen, P., Gaardeier.

Jørgensen, Landvæsenkommisair.

Krabbe.

Mortensen.